

Bruksela, 11 grudnia 2017 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0333 (APP)

15664/17
ADD 1

ECOFIN 1120
UEM 351

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	7 grudnia 2017 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2017) 827 final ANNEX
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie utworzenia Europejskiego Funduszu Walutowego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2017) 827 final ANNEX.

Zał.: COM(2017) 827 final ANNEX

Bruksela, dnia 6.12.2017
COM(2017) 827 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

**wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady
w sprawie utworzenia Europejskiego Funduszu Walutowego**

STATUT EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU WALUTOWEGO

CZEŚĆ I

CZŁONKOSTWO I ZAKRES

Artykuł 1

Status prawny EFW

EFW ma osobowość prawną. We wszystkich państwach członkowskich EFW posiada najszerszy zakres zdolności prawnej, jaką można przyznać osobom prawnym na mocy prawodawstwa tych państw. Może on zwłaszcza nabywać i zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz stawać przed sądem.

Artykuł 2

Członkostwo

1. Członkami EFW są państwa członkowskie, których walutą jest euro.
2. Państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, zostaje członkiem EFW z dniem wejścia w życie decyzji Rady podjętej zgodnie z art. 140 ust. 2 TFUE, która uchyla jego derogację dotyczącą przyjęcia euro. Państwo to zostaje członkiem EFW na takich samych warunkach jak dotychczasowi członkowie EFW.
3. Warunkiem wykonywania przez członków EFW wszystkich praw przyznanych niniejszym rozporządzeniem, w tym praw głosu, jest wpłata ich wkładu do kapitału zakładowego.
4. Nowy członek EFW otrzyma udziały w EFW w zamian za swój wkład kapitałowy, obliczony zgodnie z kluczem wkładów określonym w art. 14.

Artykuł 3

Cel i zadania

1. EFW przyczynia się do ochrony stabilności finansowej strefy euro, a także stabilności finansowej „uczestniczących państw członkowskich” w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
2. Aby osiągnąć ten cel, EFW:

a) uruchamia fundusze oraz udziela swoim członkom mającym poważne trudności finansowe lub zagrożonym takimi trudnościami, pod rygorystycznymi warunkami dostosowanymi do charakteru wybranego instrumentu pomocy finansowej, pomocy stabilizacyjnej, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia stabilności finansowej całej strefy euro lub członków EFW;

b) udostępnia linie kredytowe lub ustanawia gwarancje wspierające Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („SRB”) utworzoną zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 806/2014, na potrzeby wszelkich powierzonych jej zadań.

CZĘŚĆ II

ORGANIZACJA I PROCES DECYZYJNY

Artykuł 4

Struktura i zasady głosowania

1. EFW posiada Radę Gubernatorów i Radę Dyrektorów, a także Dyrektora Zarządzającego oraz inny personel, jaki może być uznany za konieczny. Gubernatorzy, Dyrektorzy i ich zastępcy nie otrzymują od EFW wynagrodzenia za wykonywanie swoich obowiązków.
2. Decyzje Rady Gubernatorów i Rady Dyrektorów są podejmowane jednogłośnie, wzmocnioną większością kwalifikowaną, większością kwalifikowaną albo większością zwykłą, jak określono w niniejszym rozporządzeniu. Przy podejmowaniu wszystkich decyzji wymagane jest kworum dwóch trzecich członków EFW, których prawa głosu stanowią co najmniej dwie trzecie wszystkich praw głosu.
3. Wstrzymanie się od głosu przez członków obecnych lub reprezentowanych nie stanowi przeszkody w przyjęciu decyzji wymagającej jednomyślności.
4. Przyjęcie decyzji wzmocnioną większością kwalifikowaną wymaga 85 % oddanych głosów.
5. Przyjęcie decyzji większością kwalifikowaną wymaga 80 % oddanych głosów.
6. Przyjęcie decyzji większością zwykłą wymaga większości oddanych głosów.
7. Liczba praw głosu każdego członka EFW, które są wykonywane przez jego przedstawiciela w Radzie Gubernatorów lub Radzie Dyrektorów, jest równa liczbie udziałów przydzielonych temu członkowi w kapitale zakładowym EFW.
8. W przypadku niewywiązania się przez członka EFW z płatności jakiegokolwiek części kwoty należnej z tytułu jego zobowiązań związanych z opłaconymi udziałami lub wezwaniami do uzupełnienia kapitału na podstawie art. 8, 9 i 10 niniejszego Statutu lub z tytułu zwrotu pomocy finansowej udzielonej na podstawie art. 16 lub 17 niniejszego Statutu prawa głosu tego członka EFW są zawieszane na okres zalegania przez niego z płatnością. Progi głosów są wówczas odpowiednio przeliczane.

Artykuł 5

Rada Gubernatorów

1. Każdy członek EFW mianuje jednego Gubernatora i jednego zastępcę Gubernatora. Decyzje o mianowaniu mogą być cofnięte w dowolnym czasie. Gubernator musi być członkiem rządu członka EFW odpowiedzialnym za sprawy finansowe. W razie nieobecności Gubernatora jego zastępca jest w pełni upoważniony do działania w jego imieniu.
2. Przewodniczącym Rady Gubernatorów („Przewodniczący”) jest przewodniczący Eurogrupy, o którym mowa w Protokole nr 14 w sprawie Eurogrupy dołączonym do TUE i TFUE. Rada Gubernatorów wybiera spośród swoich członków Wiceprzewodniczącego na dwuletnią kadencję. Wiceprzewodniczący może zostać ponownie wybrany na kolejną kadencję. W przypadku gdy osoba sprawująca funkcję przestała spełniać wymogi określone w ust. 1 należy niezwłocznie wybrać nowego kandydata.
3. Członek Komisji i prezes Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) uczestniczą w posiedzeniach Rady Gubernatorów jako członkowie bez prawa głosu.
4. Przedstawiciele państw członkowskich, których walutą nie jest euro i które uczestniczą wspólnie z EFW, na zasadzie *ad hoc*, w operacji pomocy stabilizacyjnej na rzecz państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, są również zapraszani do udziału w charakterze obserwatora w posiedzeniach Rady Gubernatorów, podczas których omawiana jest dana pomoc stabilizacyjna i jej monitorowanie.
5. Inne osoby, w tym przedstawiciele państw członkowskich, których walutą nie jest euro, do celów innych niż określone w ust. 4, a także instytucje i organizacje mogą być zapraszane przez Radę Gubernatorów do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów na zasadzie *ad hoc*.
6. Następujące decyzje określone w niniejszym Statucie są podejmowane przez Radę Gubernatorów jednogłośnie:
 - a) zwiększenie lub zmniejszenie minimalnej zdolności udzielania pożyczek na podstawie art. 8 ust. 6;
 - b) dokonywanie wezwań do uzupełnienia kapitału na podstawie art. 9 ust. 1;
 - c) podwyższenie kapitału zakładowego na podstawie art. 10 ust. 1;
 - d) uwzględnienie ewentualnej aktualizacji klucza subskrypcji kapitału EBC i zmian, które należy w związku z tym wprowadzić do klucza wkładów określającego sposób subskrypcji kapitału zakładowego EFW zgodnie z art. 11 ust. 4;
 - e) zatwierdzenie zmian podziału kapitału pomiędzy członków EFW i obliczeń dotyczących tego nowego podziału w rezultacie przystąpienia do EFW nowego członka będącego państwem członkowskim, na podstawie art. 11 ust. 3;
 - f) potwierdzenie lub zmiana warunków dotyczących udostępnienia linii kredytowych lub ustanowienia gwarancji w celu wsparcia SRB oraz decyzje o podwyższeniu pułapu pomocy na rzecz SRB zgodnie z art. 22 ust. 5;
 - g) przyjęcie warunków finansowych dotyczących udostępnienia linii kredytowych lub ustanowienia pułapu gwarancji na rzecz SRB, zgodnie z art. 22 ust. 5 i art. 23 ust. 1.

7. Następujące decyzje określone w niniejszym Statucie są podejmowane przez Radę Gubernatorów wzmocnioną większością kwalifikowaną:

- a) udzielenie członkom EFW pomocy stabilizacyjnej, w tym decyzja o warunkach dotyczących polityki określonych w protokole ustaleń, o którym mowa w art. 13 ust. 3, oraz decyzje o wyborze instrumentów i o warunkach finansowych tej pomocy, zgodnie z art. 14–18;
- b) zwrócenie się do Komisji o wynegocjowanie, w porozumieniu z EBC, warunków dotyczących polityki gospodarczej, które wiążą się z każdą pomocą finansową, na podstawie art. 13 ust. 3;
- c) zmiana polityki dotyczącej marży i wytycznych dotyczących marż stosowanych w przypadku pomocy finansowej, na podstawie art. 20.

8. Następujące decyzje określone w niniejszym Statucie są podejmowane przez Radę Gubernatorów większością kwalifikowaną:

- a) określenie szczegółowych warunków technicznych dotyczących uzyskania członkostwa w EFW przez państwo członkowskie;
- b) wybór Wiceprzewodniczącego Rady Gubernatorów, zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
- c) określenie wykazu działań, które są nie do pogodzenia z obowiązkami Dyrektora lub zastępcy Dyrektora, na podstawie art. 6 ust. 8;
- d) przyjęcie listy wyselekcjonowanych kandydatów na stanowisko Dyrektora Zarządzającego i wystąpienie do Trybunału Sprawiedliwości o usunięcie Dyrektora Zarządzającego z urzędu na podstawie art. 7;
- e) ustanowienie regulaminu wewnętrznego EFW;
- f) ustanowienie innych funduszy na podstawie art. 27;
- g) decyzje o działaniach, jakie należy podjąć w celu dochodzenia wierzytelności od członka EFW na podstawie art. 28 ust. 2 i 3;
- h) zatwierdzenie rocznego sprawozdania finansowego EFW na podstawie art. 31 oraz sprawozdania rocznego EFW na podstawie art. 32;
- i) zatwierdzenie zewnętrznych biegłych rewidentów na podstawie art. 34;
- j) mianowanie członków Rady Audytorów na podstawie art. 35 ust. 1;
- k) określenie języka roboczego EFW na podstawie art. 47.

9. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady Gubernatorów i im przewodniczy. Wiceprzewodniczący przewodniczy posiedzeniom w przypadku, gdy Przewodniczący nie może w nich uczestniczyć.

Artykuł 6

Rada Dyrektorów

1. Każdy Gubernator mianuje jednego Dyrektora i jednego zastępcę Dyrektora spośród osób posiadających wysokie kompetencje w sprawach gospodarczych i finansowych. Decyzje o mianowaniu mogą być cofnięte w dowolnym czasie. W razie nieobecności Dyrektora jego zastępca jest w pełni upoważniony do działania w jego imieniu.

Każdy Dyrektor i zastępca Dyrektora poświęca działalności EFW taką ilość czasu i uwagi, jaka jest wymagana. W czasie sprawowania urzędu w EFW i przez okres sześciu miesięcy po ustąpieniu z urzędu Dyrektor i zastępca Dyrektora nie mogą angażować się w działania określone przez Radę Gubernatorów na podstawie ust. 8.

2. Komisja może mianować jednego członka bez prawa głosu. EBC może mianować jednego obserwatora.

3. Przedstawiciele państw członkowskich, których walutą nie jest euro i które uczestniczą wspólnie z EFW, na zasadzie *ad hoc*, w operacji wsparcia i finansowej pomocy stabilizacyjnej na rzecz państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, są również zapraszani do udziału w charakterze obserwatora w posiedzeniach Rady Dyrektorów, gdy omawiana jest dana pomoc finansowa i jej monitorowanie.

4. Inne osoby, w tym przedstawiciele państw członkowskich, których walutą nie jest euro, do celów innych niż określone w ust. 3 niniejszego artykułu, a także instytucje i organizacje mogą być zapraszane przez Radę Gubernatorów do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów na zasadzie *ad hoc*.

5. Rada Dyrektorów podejmuje decyzje większością kwalifikowaną, o ile w niniejszym Statucie nie przewidziano inaczej.

6. Bez uszczerbku dla uprawnień Rady Gubernatorów określonych w art. 5 Rada Dyrektorów zapewnia, aby EFW był zarządzany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i regulaminem wewnętrznym EFW.

7. Każdy wakat w Radzie Dyrektorów jest niezwłocznie obsadzany zgodnie z ust. 1.

8. Rada Gubernatorów określa, jakie działania są nie do pogodzenia z obowiązkami Dyrektora lub jego zastępcy.

Artykuł 7

Dyrektor Zarządzający

1. Dyrektor Zarządzający jest mianowany przez Radę na podstawie jego osiągnięć zawodowych spośród kandydatów posiadających obywatelstwo członka EFW, odpowiednie doświadczenie międzynarodowe oraz wysoki poziom umiejętności, wiedzy i kompetencji w sprawach gospodarczych i finansowych.

Rada Gubernatorów sporządza listę wyselekcjonowanych kandydatów na stanowisko Dyrektora Zarządzającego. Dąży ona przy tym do przestrzegania zasady równowagi płci.

Rada mianuje Dyrektora Zarządzającego po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego. Rada stanowi większością kwalifikowaną. W głosowaniu uczestniczą tylko członkowie Rady reprezentujący państwa członkowskie, których walutą jest euro.

Dyrektor Zarządzający wykonuje swoje obowiązki w pełnym wymiarze czasowym. Oprócz tego może on pełnić funkcję dyrektora generalnego Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej („EFSF”). Dyrektor Zarządzający nie może sprawować innego urzędu na szczeblu krajowym, unijnym ani międzynarodowym, ani nie może pełnić funkcji Gubernatora ani jego zastępcy, ani Dyrektora ani jego zastępcy.

2. Kadencja Dyrektora Zarządzającego trwa pięć lat. Może on zostać mianowany na kolejną kadencję jednokrotnie. Dyrektor Zarządzający sprawuje swój urząd do czasu mianowania jego następcy. Jeżeli Dyrektor Zarządzający przestał spełniać warunki wymagane do wykonywania jego obowiązków lub został uznany za winnego poważnego uchybienia, Trybunał Sprawiedliwości, działając na wniosek Rady Gubernatorów i po poinformowaniu Parlamentu Europejskiego, może przyjąć decyzję o odwołaniu go z urzędu.

3. Dyrektor Zarządzający przewodniczy posiedzeniom Rady Dyrektorów i uczestniczy w posiedzeniach Rady Gubernatorów.

4. Dyrektor Zarządzający pełni funkcję dyrektora ds. personalnych EFW i jest odpowiedzialny za organizowanie, powoływanie i odwoływanie pracowników, na podstawie art. 39 niniejszego Statutu.

5. Dyrektor Zarządzający jest przedstawicielem prawnym EFW.

Nie naruszając przepisów art. 13 ust. 4, art. 14 ust. 3, art. 15 ust. 3, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 3, art. 18 ust. 4 i art. 23 ust. 2 niniejszego Statutu, do reprezentowania EFW wobec osób trzecich są uprawnieni:

- a) Dyrektor Zarządzający lub – w przypadku jego nieobecności – dwóch członków zarządu działających łącznie; oraz
- b) każda osoba działająca w ramach uprawnień szczególnych przekazanych jej przez Dyrektora Zarządzającego.

6. Dyrektor Zarządzający prowadzi, pod kierunkiem Rady Dyrektorów, bieżące sprawy EFW, w czym wspiera go zarząd.

W skład zarządu wchodzi Dyrektor Zarządzający, pełniący funkcję przewodniczącego tego organu, oraz inni członkowie personelu EFW, których powołuje w miarę potrzeby Dyrektor Zarządzający.

KAPITAŁ I ZDOLNOŚĆ UDZIELANIA POŻYCZEK

Artykuł 8

Pierwotny kapitał zakładowy i zdolność udzielania pożyczek

1. Pierwotny kapitał zakładowy EFW wynosi 704 798,7 mln EUR. Dzieli się on na siedem milionów czterdzieści siedem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem udziałów o wartości nominalnej 100 000 EUR każdy, które mogą zostać objęte w drodze przeniesienia kapitału EMS zgodnie z kluczem pierwotnych wkładów określonym w tabeli I i obliczonym zgodnie z art. 11 niniejszego Statutu. Sposób subskrypcji pierwotnego kapitału zakładowego jest określony w tabeli II.

2. Pierwotny kapitał zakładowy EFW dzieli się na udziały opłacone i udziały płatne na żądanie. Początkowa łączna zagregowana wartość nominalna udziałów opłaconych wynosi 80 548,4 mln EUR. Początkowo subskrybowane udziały w kapitale zakładowym są emitowane według wartości nominalnej. Inne udziały są emitowane również według wartości nominalnej.

3. Na udziałach w kapitale zakładowym nie wolno ustanawiać żadnych obciążeń ani praw zastawu i nie mogą one być przenoszone, z wyjątkiem przekazania udziałów służącego wprowadzeniu w życie zmian klucza wkładów, o których to zmianach jest mowa w art. 11 ust. 5 niniejszego Statutu, w taki sposób, aby zapewnić podział udziałów odpowiadający nowemu kluczowi.

4. Odpowiedzialność każdego członka EFW jest w każdym przypadku ograniczona do wysokości jego wkładu w kapitał zakładowy obliczonej według ceny emisyjnej udziałów. Żaden członek EFW nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania EFW z tytułu swojego członkostwa w tym Funduszu. Spoczywający na członkach EFW obowiązek wnoszenia wkładów w kapitał zakładowy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem pozostaje niezmienny w przypadku, gdy jeden z członków EFW kwalifikuje się do otrzymania pomocy finansowej EFW lub otrzymuje taką pomoc.

5. Budżet Unii nie odpowiada za koszty ani straty EFW.

6. Pierwotna zdolność udzielania pożyczek przez EFW nie może być mniejsza niż 500 000 mln euro. Suma wszystkich zobowiązań finansowych EFW nie może nigdy przekraczać jego minimalnej zdolności udzielania pożyczek. Rada Gubernatorów może zdecydować o zwiększeniu zdolności udzielania pożyczek. W należycie uzasadnionych wyjątkowych przypadkach Rada Gubernatorów może również przejściowo zmniejszyć zdolność udzielania pożyczek, jeżeli jest to wymagane do zapewnienia EFW zdolności pełnienia jego funkcji.

Artykuł 9

Wzwania do uzupełnienia kapitału

1. Rada Gubernatorów może w dowolnym czasie wezwać do pokrycia nieopłaconego kapitału zakładowego i wyznaczyć członkom EFW odpowiedni termin na dokonanie wpłat na ten kapitał.

2. Rada Dyrektorów może wezwać do pokrycia nieopłaconego kapitału zakładowego w drodze decyzji przyjętej zwykłą większością głosów, aby uzupełnić poziom wpłaconego kapitału, jeżeli na skutek pokrycia strat spadł on poniżej kwoty określonej w art. 8 ust. 2 niniejszego Statutu, która może zostać zmieniona przez Radę Gubernatorów w drodze procedury określonej w art. 10 niniejszego Statutu; w takim przypadku Rada Dyrektorów wyznacza członkom EFW odpowiedni termin na dokonanie wpłat.

3. Dyrektor Zarządzający wzywa do pokrycia nieopłaconego kapitału zakładowego w najszybszym możliwym terminie, jeżeli jest to konieczne, aby zapobiec niewywiązaniu się przez EFW z planowych płatności lub innych zobowiązań płatniczych należnych wierzycielom EFW. Dyrektor Zarządzający informuje Radę Dyrektorów i Radę Gubernatorów o każdym takim wezwaniu. W przypadku wykrycia potencjalnego niedoboru funduszy EFW Dyrektor Zarządzający dokonuje jak najszybciej wezwania lub wezwań do uzupełnienia kapitału w celu zapewnienia, aby EFW dysponował wystarczającymi środkami finansowymi pozwalającymi mu uregulować w terminie i w całości zobowiązania wobec wierzycieli. Członkowie EFW zobowiązują się nieodwołalnie i bezwarunkowo do dokonywania wpłat na każde wezwanie Dyrektora Zarządzającego do uzupełnienia kapitału wystosowane na mocy niniejszego ustępu, w terminie siedmiu dni roboczych od otrzymania takiego wezwania.

4. Po każdym wezwaniu do uzupełnienia kapitału członkowie EFW dokonują wpłat w terminie.

5. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe warunki odnoszące się do wezwań do uzupełnienia kapitału na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Podwyższenia kapitału

1. Rada Gubernatorów może zdecydować o podwyższeniu kapitału zakładowego EFW, o którym mowa w art. 11. Nowe udziały są przydzielane członkom EFW zgodnie z kluczem wkładów określonym w art. 11.

2. Po przystąpieniu do EFW nowego członka będącego państwem członkowskim kapitał zakładowy EFW jest automatycznie podwyższany przez pomnożenie odpowiednich wartości obowiązujących w danym czasie przez stosunek – w ramach zmienionego klucza wkładów określonego w art. 11 niniejszego Statutu – pomiędzy wazieniem nowego członka EFW a wazieniem dotychczasowych członków EFW.

Artykuł 11

Klucz wkładów

1. Klucz wkładów określający sposób subskrypcji kapitału zakładowego EFW przez członków EFW będących państwami członkowskimi, których walutą jest euro, opiera się – z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 – na kluczu subskrypcji kapitału EBC przez krajowe banki centralne członków EFW, określonym w art. 29 Protokołu nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego („Statut ESBC”) dołączonego do TUE i TFUE.

2. Klucz pierwotnych wkładów określający sposób subskrypcji kapitału zakładowego EFW jest określony w tabeli I załączonej do niniejszego Statutu.

3. Klucz wkładów określający sposób subskrypcji kapitału zakładowego EFW jest zmieniany w przypadku:

a) przystąpienia do EFW nowego członka będącego państwem członkowskim i automatycznego podwyższenia kapitału EFW; lub

b) wygaśnięcia okresu obowiązywania tymczasowej korekty ustanowionej w odniesieniu do członka EFW na mocy art. 44.

4. Rada Gubernatorów może zdecydować o uwzględnieniu ewentualnych aktualizacji klucza subskrypcji kapitału EBC, o którym mowa w art. 1, przy okazji zmian klucza wkładów na podstawie ust. 3.

5. W przypadku zmiany klucza wkładów określającego sposób subskrypcji kapitału zakładowego EFW członkowie EFW przekazują sobie udziały w kapitale zakładowym w taki sposób, aby zapewnić jego podział odpowiadający nowemu kluczowi.

6. Rada Dyrektorów podejmuje wszystkie inne środki niezbędne do zapewnienia stosowania przepisów niniejszego artykułu.

CZĘŚĆ IV

OPERACJE POMOCY STABILIZACYJNEJ EFW

Tytuł I

Zasady prowadzenia przez EFW operacji stabilizacyjnych

Artykuł 12

Zasady

1. Jeżeli jest to niezbędne do ochrony stabilności finansowej strefy euro lub należących do niej państw członkowskich, EFW może udzielić członkowi EFW pomocy stabilizacyjnej za pomocą instrumentów określonych w art. 14–19, z zastrzeżeniem rygorystycznych warunków dotyczących polityki, które są odpowiednie do charakteru wybranego instrumentu pomocy finansowej. Takie warunki dotyczące polityki mogą sięgać od realizacji programu dostosowań makroekonomicznych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013¹ po stałe przestrzeganie wcześniej ustalonych warunków przyznania pomocy.

2. EFW, Rada, Komisja i państwa członkowskie przestrzegają w pełni art. 152 TFUE, a także uwzględniają przepisy i praktyki krajowe oraz art. 28 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Stosowanie niniejszego rozporządzenia nie ma zatem wpływu na prawo do negocjowania, zawierania i egzekwowania układów zbiorowych ani na prawo do podejmowania działań zbiorowych zgodnie z prawem krajowym.

Tytuł II

Finansowa pomoc stabilizacyjna na rzecz członków EFW

Artykuł 13

Procedura udzielania pomocy stabilizacyjnej członkom EFW

1. Członek EFW może wystąpić do Przewodniczącego Rady Gubernatorów z wnioskiem o przyznanie pomocy stabilizacyjnej. We wniosku wskazuje się instrument lub instrumenty pomocy finansowej, które należy wziąć pod uwagę. Po otrzymaniu wniosku Przewodniczący Rady Gubernatorów zwraca się do Komisji, aby w porozumieniu z EBC przeprowadziła następujące oceny:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

a) ocenę dotyczącą istnienia ryzyka zagrażającego stabilności finansowej całej strefy euro albo poszczególnych państw członkowskich należących do strefy euro, chyba że EBC przedstawił już analizę na podstawie art. 18 ust. 2 niniejszego Statutu;

b) ocenę dotyczącą stabilności długu publicznego;

c) ocenę faktycznych lub potencjalnych potrzeb zainteresowanego członka EFW w zakresie finansowania.

2. Na podstawie wniosku członka EFW i oceny, o której mowa w ust. 1, Rada Gubernatorów może zdecydować co do zasady o przyznaniu zainteresowanemu członkowi EFW pomocy stabilizacyjnej w formie instrumentu pomocy finansowej.

3. W przypadku przyjęcia decyzji na mocy ust. 2 Rada Gubernatorów zwraca się do Komisji, aby w porozumieniu z EBC i we współpracy z EFW wynegocjowała z zainteresowanym członkiem EFW protokół ustaleń wyszczególniający warunki dotyczące polityki, które wiążą się z danym instrumentem pomocy finansowej. Treść protokołu ustaleń powinna odzwierciedlać powagę niedociągnięć, które należy wyeliminować, oraz wybrany instrument pomocy finansowej. W tym samym czasie Dyrektor Zarządzający przygotowuje do przyjęcia przez Radę Gubernatorów wniosek dotyczący umowy w sprawie instrumentu pomocy finansowej, określający warunki finansowe i wybrane instrumenty.

Protokół ustaleń musi być w pełni zgodny ze środkami koordynacji polityki gospodarczej określonymi w TFUE, w szczególności z wszelkimi aktami prawa Unii, w tym z opiniami, ostrzeżeniami, zaleceniami i decyzjami skierowanymi do zainteresowanego członka EFW, a także z programem dostosowań makroekonomicznych zatwierdzanym przez Radę na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 472/2013. Protokół ustaleń powinna poprzedzić ocena skutków społecznych.

4. Komisja i EFW podpisują protokół ustaleń, jeżeli zostały wcześniej spełnione wymogi, o których mowa w ust. 3, a Rada Gubernatorów zatwierdziła ten protokół.

5. Protokół ustaleń jest podawany do wiadomości publicznej.

6. Rada Dyrektorów zatwierdza umowę w sprawie instrumentu pomocy finansowej, która wyszczególnia kwestie finansowe związane z udzielaną pomocą stabilizacyjną oraz, w stosownych przypadkach, z wypłatą pierwszej transzy pomocy.

7. EFW ustanawia odpowiedni system ostrzeżeń, aby zapewnić terminowe otrzymywanie od członka EFW spłat z tytułu pomocy stabilizacyjnej.

8. Komisja, w porozumieniu z EBC, monitoruje przestrzeganie warunków dotyczących polityki, które wiążą się z instrumentem pomocy finansowej.

Artykuł 14

Ostrożnościowa pomoc finansowa EFW

1. Rada Gubernatorów może zdecydować o przyznaniu ostrożnościowej pomocy finansowej w formie ostrożnościowej warunkowej linii kredytowej albo wspomagającej warunkowej linii kredytowej, zgodnie z art. 12 ust. 1 niniejszego Statutu.
2. Warunki dotyczące polityki, które wiążą się z ostrożnościową pomocą finansową EFW, należy wyszczególnić w protokole ustaleń, zgodnie z art. 13 ust. 3.
3. Warunki finansowe ostrożnościowej pomocy EFW należy wyszczególnić w umowie w sprawie instrumentu ostrożnościowej pomocy finansowej, którą podpisuje Dyrektor Zarządzający.
4. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedur wdrażania ostrożnościowej pomocy finansowej EFW.
5. Na wniosek Dyrektora Zarządzającego Rada Dyrektorów, stanowiąc wzmocnioną większością kwalifikowaną głosów, podejmuje decyzję w sprawie utrzymania linii kredytowej, po otrzymaniu sprawozdania Komisji z monitorowania, przygotowanego zgodnie z art. 13 ust. 8.
6. Po pierwszym wykorzystaniu środków finansowych przez członka EFW (w drodze pożyczki lub zakupu na rynku pierwotnym) Rada Dyrektorów – działając na wniosek Dyrektora Zarządzającego i po otrzymaniu oceny przygotowanej przez Komisję w porozumieniu z EBC – decyduje wzmocnioną większością kwalifikowaną głosów, czy linia kredytowa jest w dalszym ciągu odpowiednim instrumentem, czy też potrzebna jest inna forma pomocy finansowej.

Artykuł 15

Pomoc finansowa na dokapitalizowanie instytucji kredytowych członka EFW

1. Rada Gubernatorów może zdecydować o przyznaniu członkowi EFW pomocy finansowej w formie pożyczek przeznaczonych na konkretny cel, którym jest dokapitalizowanie jego instytucji kredytowych.
2. Warunki dotyczące polityki, które wiążą się z pomocą finansową na dokapitalizowanie instytucji kredytowych członka EFW, należy określić w protokole ustaleń, zgodnie z art. 13 ust. 3.
3. Nie naruszając postanowień art. 107 i 108 TFUE, warunki finansowe pomocy finansowej na dokapitalizowanie instytucji kredytowych członka EFW należy wyszczególnić w umowie w sprawie instrumentu pomocy finansowej, którą podpisuje Dyrektor Zarządzający.
4. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedur wdrażania pomocy finansowej na dokapitalizowanie instytucji kredytowych członka EFW.
5. W stosownych przypadkach Rada Dyrektorów, stanowiąc wzmocnioną większością kwalifikowaną głosów, podejmuje decyzję w sprawie wypłaty dalszych transz pomocy finansowej, działając na wniosek Dyrektora Zarządzającego i po otrzymaniu sprawozdania Komisji z monitorowania, przygotowanego zgodnie z art. 13 ust. 8.

Artykuł 16

Pożyczki EFW

1. Rada Gubernatorów może zdecydować o przyznaniu członkowi EFW pomocy finansowej w formie pożyczki, zgodnie z art. 12 ust. 1.
2. Warunki dotyczące polityki, które wiążą się z pożyczkami EFW, należy zawrzeć w programie dostosowań makroekonomicznych wyszczególnionym w protokole ustaleń, zgodnie z art. 13 ust. 3.
3. Warunki finansowe każdej pożyczki EFW należy wyszczególnić w umowie w sprawie instrumentu pomocy finansowej, którą podpisuje Dyrektor Zarządzający.
4. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedur wdrażania pożyczek EFW.
5. Rada Dyrektorów, stanowiąc wzmocnioną większością kwalifikowaną głosów, podejmuje decyzję w sprawie wypłaty dalszych transz pomocy finansowej, działając na wniosek Dyrektora Zarządzającego i po otrzymaniu sprawozdania Komisji z monitorowania, przygotowanego zgodnie z art. 13 ust. 8.

Artykuł 17

Instrument wsparcia na rynku pierwotnym

1. Rada Gubernatorów może zdecydować o zleceniu zakupu obligacji członka EFW na rynku pierwotnym, działając na podstawie art. 12 ust. 1 i w celu osiągnięcia jak największej oszczędności kosztów pomocy finansowej.
2. Warunki dotyczące polityki, które wiążą się z instrumentem wsparcia na rynku pierwotnym, należy wyszczególnić w protokole ustaleń, zgodnie z art. 13 ust. 3.
3. Warunki finansowe, na których dokonywany będzie zakup obligacji, należy wyszczególnić w umowie w sprawie instrumentu pomocy finansowej, którą podpisuje Dyrektor Zarządzający.
4. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedury wdrażania instrumentu wsparcia na rynku pierwotnym.
5. Rada Dyrektorów, stanowiąc wzmocnioną większością kwalifikowaną głosów, podejmuje decyzję w sprawie wypłaty pomocy finansowej na rzecz państwa członkowskiego będącego beneficjentem w formie operacji na rynku pierwotnym, działając na wniosek Dyrektora Zarządzającego i po otrzymaniu sprawozdania Komisji z monitorowania, przygotowanego zgodnie z art. 13 ust. 8.

Artykuł 18

Instrument wsparcia na rynku wtórnym

1. Rada Gubernatorów może zdecydować o zleceniu operacji na rynku wtórnym w odniesieniu do obligacji członka EFW zgodnie z art. 12 ust. 1.
2. Decyzje dotyczące interwencji na rynku wtórnym zapobiegających efektowi domina są podejmowane na podstawie analizy EBC, która potwierdza zaistnienie wyjątkowych okoliczności na rynku finansowym i wystąpienie ryzyka dla stabilności finansowej.
3. Warunki dotyczące polityki, które wiążą się z instrumentem wsparcia na rynku wtórnym, należy wyszczególnić w protokole ustaleń, zgodnie z art. 13 ust. 3.
4. Warunki finansowe, na których prowadzone będą operacje na rynku wtórnym, należy wyszczególnić w umowie w sprawie instrumentu pomocy finansowej, którą podpisuje Dyrektor Zarządzający.
5. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedury wdrażania instrumentu wsparcia na rynku wtórnym.
6. Na wniosek Dyrektora Zarządzającego Rada Dyrektorów, stanowiąc wzmocnioną większością kwalifikowaną głosów, podejmuje decyzję w sprawie rozpoczęcia operacji na rynku wtórnym.

Artykuł 19

Instrument na rzecz bezpośredniego dokapitalizowania instytucji kredytowych

1. Nie naruszając postanowień art. 107 i 108 TFUE, przepisów art. 18 ust. 4 lit. d) i art. 27 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 oraz art. 56, 57 i 58 dyrektywy 2014/59/UE, na wniosek członka EFW Rada Gubernatorów EFW może zdecydować o przyznaniu pomocy finansowej na bezpośrednie dokapitalizowanie instytucji kredytowych. Pomoc ta dotyczy szczególnych przypadków, w których sektor finansowy członka EFW doświadcza poważnych trudności, a naprawa tej sytuacji zagrażałaby w istotnym stopniu stabilności budżetowej członka EFW ze względu na poważne ryzyko wystąpienia efektu domina pomiędzy sektorem finansowym a państwem, podczas gdy alternatywne rozwiązania mogłyby spowodować utratę stałego dostępu do rynków przez członka EFW.
2. Dokapitalizowywana instytucja kredytowa musi mieć znaczenie systemowe albo stanowić poważne zagrożenie dla stabilności finansowej całej strefy euro lub członka EFW występującego z wnioskiem o pomoc.
3. Członek EFW, na którego terytorium znajduje się instytucja kredytowa, o której mowa w ust. 2, ma obowiązek współuczestniczyć w pomocy EFW przez wniesienie kapitału w odpowiedniej wysokości i o odpowiedniej jakości.
4. Rada Gubernatorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedury wdrażania instrumentu na rzecz bezpośredniego dokapitalizowania instytucji kredytowych.
5. Operacja dokapitalizowania jest zatwierdzana przez Radę Dyrektorów. W stosownych przypadkach zatwierdzenie tej operacji może zostać uzależnione od spełnienia określonych warunków odnoszących się do instytucji będącej beneficjentem.
6. Łączne zobowiązania finansowe wynikające z decyzji przyjętych na podstawie ust. 1 nie mogą przekraczać kwoty 60 000 mln EUR.

Tytuł III

Polityka EFW dotycząca marży i operacje zaciągania pożyczek przez EFW

Artykuł 20

Polityka dotycząca marż

1. EFW dąży do pełnego pokrycia swoich kosztów finansowania i kosztów operacyjnych związanych z udzielaniem pomocy stabilizacyjnej, udostępnianiem linii kredytowych lub ustanowieniem gwarancji i uwzględnia odpowiednią marżę.
2. Marże mające zastosowanie do każdego instrumentu są określone w wytycznej dotyczącej marż przyjętej przez Radę Gubernatorów.
3. Polityka dotycząca marż może zostać zmieniona przez Radę Gubernatorów.

Artykuł 21

Operacje zaciągania pożyczek

1. EFW może pozyskiwać środki w drodze emisji instrumentów finansowych lub przez zawieranie umów i porozumień finansowych lub innych z członkami EFW, instytucjami finansowymi lub innymi stronami trzecimi.
2. O sposobach prowadzenia operacji zaciągania pożyczek decyduje Dyrektor Zarządzający, zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi przyjętymi przez Radę Dyrektorów.
3. EFW korzysta z odpowiednich narzędzi zarządzania ryzykiem, które są poddawane regularnym przeglądom przez Radę Dyrektorów.

CZĘŚĆ V

WSPARCIE NA RZECZ SRB

Artykuł 22

Linia kredytowa lub gwarancje na rzecz SRB

1. Wsparcie finansowe na rzecz SRB jest udzielane wspólnie przez EFW i przez uczestniczące państwa członkowskie, w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, których walutą nie jest euro, na równoważnych warunkach, za pomocą linii kredytowych i/lub pułapów w odniesieniu do gwarancji na zobowiązania SRB.

Koszt wsparcia udzielanego SRB na podstawie ust.1 jest pokrywany przez EFW i uczestniczące państwa członkowskie, o których mowa w ust.1 niniejszego artykułu, proporcjonalnie do klucza ogłoszonego przez SRB w chwili przedstawienia wniosku o pomoc. SRB określa ten klucz, obliczając nadzwyczajne składki *ex post*, które musiałyby

zostać pobrane, aby spłacić całkowitą kwotę wsparcia, i agregując otrzymane wyniki na poziomie – odpowiednio – terytorium wszystkich członków EFW i terytoriów każdego uczestniczącego państwa członkowskiego, w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, którego walutą nie jest euro. SRB dokonuje tych obliczeń na podstawie najnowszych danych, które zostały jej udostępnione do celów art. 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014. SRB nie stosuje do celów tych obliczeń postanowień art. 5 ust. 1 lit. e) umowy o przekazywaniu i uwspólnianiu składek na rzecz Funduszu.

2. Łączna kwota zobowiązań pozostających do spłaty z tytułu decyzji przyjętych na podstawie ust. 1 jest ograniczona pułapem, którego pierwotna wysokość wynosi 60 000 mln EUR.

3. Środki finansowe przekazane SRB są odzyskiwane przez SRB zgodnie z art. 73 rozporządzenia (UE) nr 806/2014.

4. Rada Gubernatorów, działając w porozumieniu z uczestniczącymi państwami członkowskimi, o których mowa w ust. 1:

a) przyjmuje warunki finansowe, na których udzielane jest wsparcie;

b) może zadecydować o podwyższeniu pułapu, o którym mowa w ust. 2.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, stanie się uczestniczącym państwem członkowskim w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, uzgadnia ono z EFW i innymi uczestniczącymi państwami członkowskimi, w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, których walutą nie jest euro, potwierdzenie lub – w razie konieczności – zmianę warunków wskazanych w ust. 4.

W przypadku gdy państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, stanie się uczestniczącym państwem członkowskim w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 pierwotny pułap wskazany w ust. 3 jest podwyższany o taką samą wielkość procentową, o jaką wzrasta poziom docelowy na podstawie art. 69 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, gdy państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, stanie się uczestniczącym państwem członkowskim w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

6. Warunki finansowe, o których mowa w ust. 4 lit. a), są uściślane w umowie lub umowach w sprawie instrumentu pomocy finansowej pomiędzy SRB, z jednej strony, a EFW i uczestniczącymi państwami członkowskimi, o których mowa w ust. 1, z drugiej strony.

7. Decyzje o wykorzystaniu linii kredytowej lub udzieleniu gwarancji na zobowiązania SRB są podejmowane najpóźniej w ciągu 12 godzin od otrzymania wniosku SRB.

8. Jeżeli wniosek SRB jest związany z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, SRB może – po zasięgnięciu opinii Komisji – zwrócić się o wsparcie przed przyjęciem tego programu. W takim przypadku decyzje o wykorzystaniu linii kredytowej lub udzieleniu gwarancji na zobowiązania SRB wchodzą w życie z chwilą wejścia w życie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 23

Przepisy mające zastosowanie do EFW

1. Rada Gubernatorów przyjmuje warunki finansowe, na jakich jest udzielane wsparcie EFW.

2. Dyrektor Zarządzający:

- a) podpisuje umowę, po jej wcześniejszym zatwierdzeniu przez Radę Dyrektorów;
- b) jest upoważniony do podejmowania decyzji w sprawie wykorzystania środków z linii kredytowej lub udzielenia gwarancji na zobowiązania SRB.

3. Rada Dyrektorów przyjmuje szczegółowe wytyczne w sprawie procedur wdrażania linii kredytowych lub gwarancji EFW na rzecz SRB.

Artykuł 24

Przepisy mające zastosowanie do uczestniczących państw członkowskich, w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, których walutą nie jest euro

Zanim państwo członkowskie, którego walutą nie jest euro, stanie się uczestniczącym państwem członkowskim w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, ma ono obowiązek udostępniać linie kredytowe lub gwarancje na rzecz SRB na podstawie art. 22 niniejszego Statutu, z zastrzeżeniem przyjęcia decyzji EBC ustanawiającej ścisłą współpracę pomiędzy EBC a krajowym właściwym organem tego państwa członkowskiego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

Państwa członkowskie, o których mowa, wdrażają procedury, aby umożliwić uruchamianie linii kredytowych i gwarancji zgodnie z art. 22 niniejszego Statutu.

CZĘŚĆ VI

ZARZĄDZANIE FINANSAMI

Artykuł 25

Polityka inwestycyjna

1. Aby zapewnić EFW najwyższą wiarygodność kredytową, Dyrektor Zarządzający wdraża ostrożną politykę inwestycyjną, zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Radę Dyrektorów i poddawany przez nią regularnym przeglądom. EFW ma prawo wykorzystać część zysków z portfela inwestycyjnego na pokrycie swoich kosztów operacyjnych i administracyjnych.
2. Transakcje dokonywane przez EFW muszą być zgodne z zasadami należytego zarządzania finansami i ryzykiem.

Artykuł 26

Polityka dywidendowa

1. Rada Dyrektorów może zdecydować, stanowiąc większością zwykłą, o wypłacie dywidendy na rzecz członków EFW w przypadku, gdy wysokość wpłaconego kapitału i funduszu rezerwowego przekracza poziom wymagany, aby EFW utrzymała zdolność do udzielania pożyczek, i gdy przychody z inwestycji nie są niezbędne EFW, aby uniknąć

niedoboru środków na płatności dla wierzycieli. Wypłata dywidendy następuje proporcjonalnie do wkładów członków we wpłaconym kapitale, uwzględniając ewentualne wcześniejsze wpłaty, o których mowa w art. 44 ust. 3.

2. Nie naruszając przepisów art. 8 ust. 6 i art. 9 ust. 1 niniejszego Statutu, oraz pod warunkiem, że EFW nie udzielił pomocy finansowej jednemu ze swoich członków, przychody z inwestowania wpłaconego kapitału EFW są zwracane członkom EFW proporcjonalnie do ich odpowiednich wkładów w tym kapitale, po potrąceniu kosztów operacyjnych.

3. Dyrektor Zarządzający wdraża politykę dywidendową EFW zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Radę Dyrektorów.

Artykuł 27

Fundusz rezerwowy i inne fundusze

1. Rada Gubernatorów tworzy fundusz rezerwowy i, w stosownych przypadkach, inne fundusze.

2. Nie naruszając przepisów art. 26 niniejszego Statutu, dochody netto uzyskane z operacji EFW oraz przychody z tytułu kar finansowych płaconych przez członków EFW w ramach procedury wielostronnego nadzoru, procedury nadmiernego deficytu i procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej ustanowionych na mocy art. 121 ust. 6 i art. 126 TFUE zasilają fundusz rezerwowy.

3. Środki z funduszu rezerwowego są inwestowane zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Radę Dyrektorów.

4. Rada Dyrektorów przyjmuje reguły, które mogą być wymagane w celu utworzenia, zarządzania i wykorzystywania innych funduszy.

Artykuł 28

Pokrywanie strat

1. Straty poniesione w trakcie operacji EFW obciążają:

- a) w pierwszej kolejności fundusz rezerwowy;
- b) w drugiej kolejności wpłacony kapitał; oraz
- c) w ostatniej kolejności odpowiednią kwotę nieopłaconego kapitału zakładowego – w takim przypadku wystosowane zostanie wezwanie do pokrycia tej kwoty kapitału na podstawie art. 9 ust. 3.

2. W przypadku niewywiązania się przez członka EFW z żądanej płatności po otrzymaniu wezwania do uzupełnienia kapitału na podstawie art. 9 ust. 2 lub 3 wszyscy członkowie EFW otrzymują nowe, wyższe wezwanie do uzupełnienia kapitału, tak aby EFW dysponował wpłaconym kapitałem w pełnej kwocie, która jest potrzebna. Po poinformowaniu Komisji Rada Gubernatorów zadecyduje o tym, jakie działania są konieczne w celu zapewnienia, aby członek EFW zwlekający z płatnością uregulował swój dług wobec EFW w rozsądnym

terminie. Rada Gubernatorów jest uprawniona do żądania zapłaty odsetek za zwłokę od przeterminowanej należności.

3. Po uregulowaniu przez członka EFW długu wobec EFW na podstawie ust. 2 nadwyżka kapitału jest zwracana pozostałym członkom EFW zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę Gubernatorów.

CZEŚĆ VII

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 29

Budżet

1. EFW dysponuje odrębnym budżetem, finansowanym przez niego samodzielnie, który nie stanowi części budżetu Unii.

2. Rok budżetowy EFW rozpoczyna się w dniu 1 stycznia i kończy się w dniu 31 grudnia każdego roku.

Artykuł 30

Ustanawianie budżetu

1. Dyrektor Zarządzający sporządza budżet administracyjny na każdy rok budżetowy i przedstawia go Radzie Dyrektorów nie później niż w dniu 15 listopada poprzedniego roku budżetowego.

Rada Dyrektorów zatwierdza budżet administracyjny nie później niż w dniu 15 grudnia poprzedniego roku budżetowego.

2. Po zatwierdzeniu rocznego budżetu przez Radę Dyrektorów jest on przedstawiany Radzie Gubernatorów podczas jej następnego dorocznego posiedzenia.

Artykuł 31

Roczne sprawozdanie finansowe

1. Rada Dyrektorów prowadzi i sporządza roczne sprawozdania finansowe EFW, a także kwartalne skrócone zestawienie oraz rachunek zysków i strat – oba sprawozdania wyrażone w euro – zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości i ewentualnymi dodatkowymi zasadami rachunkowości, których stosowania wymaga Rada Dyrektorów, po zatwierdzeniu przez Radę Audytorów.

Do celów wewnętrznej rachunkowości EFW prowadzi odrębne księgi rachunkowe dla operacji dokonywanych na podstawie art. 19 niniejszego statutu, stosując przy tym ogólnie przyjęte zasady rachunkowości i dodatkowe zasady rachunkowości, które zostały przyjęte na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Sprawozdania finansowe EFW są badane zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami kontroli co najmniej raz w roku, zgodnie z art. 34 niniejszego Statutu.

4. Rada Gubernatorów zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe EFW.

5. Dyrektor Zarządzający przesyła członkom EFW kwartalne skrócone zestawienie dotyczące sytuacji finansowej EFW oraz rachunek zysków i strat przedstawiający wyniki operacji EFW.

Artykuł 32

Sprawozdania finansowe i sprawozdanie roczne

1. Rada Dyrektorów sporządza sprawozdania finansowe na każdy rok budżetowy najpóźniej dnia 31 marca kolejnego roku, w formie bilansu, rachunków zysków i strat oraz not wyjaśniających. Noty wyjaśniające zawierają zestawienie istotnych pozycji bilansu oraz rachunku zysków i strat dotyczących operacji prowadzonych w ramach instrumentu na rzecz bezpośredniego dokapitalizowania instytucji kredytowych, stanowiące wyciąg ze sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 31 ust. 2.

2. Dyrektor Zarządzający sporządza sprawozdanie roczne z każdego roku budżetowego i przedstawia je do zatwierdzenia Radzie Gubernatorów podczas jej dorocznego posiedzenia.

Sprawozdanie roczne zawiera:

a) opis polityk i działań EFW;

b) sprawozdania finansowe za dany rok budżetowy;

c) sprawozdanie zewnętrznych biegłych rewidentów z ich badania sprawozdań finansowych na podstawie art. 34; oraz

d) sprawozdanie Rady Audytorów dotyczące sprawozdań finansowych sporządzone na podstawie art. 35.

5. Po zatwierdzeniu przez Radę Gubernatorów sprawozdanie roczne jest publikowane na stronach internetowych EFW.

Artykuł 33

Audyt wewnętrzny

Należy utworzyć komórkę audytu wewnętrznego zgodnie ze standardami międzynarodowymi.

Artykuł 34

Audyt zewnętrzny

1. Sprawozdania finansowe EFW są badane przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów, którzy są zatwierdzani przez Radę Gubernatorów na okres trzech lat spośród

firm audytorskich cieszących się dobrą renomą międzynarodową oraz zatwierdzonych i podlegających publicznemu nadzorowi na podstawie dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady².

Firma audytorska podlega obowiązkowej rotacji co sześć lat.

2. Niezależni zewnętrzni biegli rewidenci poświadczają roczne sprawozdania finansowe i mają wszelkie pełnomocnictwa do badania wszystkich ksiąg i rachunków EFW oraz do otrzymywania wszystkich informacji na temat ich operacji.

Artykuł 35

Rada Audytorów

1. W skład Rady Audytorów wchodzi pięciu następujących członków mianowanych przez Radę Gubernatorów na nieodnawialną trzyletnią kadencję:

a) dwóch członków zaproponowanych przez Przewodniczącego;

b) dwóch członków wyznaczonych przez najwyższe organy kontroli dwóch członków EFW – jednego z grupy obejmującej połowę członków EFW (po zaokrągleniu do najbliższej pełnej liczby), którzy posiadają najwyższą liczbę udziałów w EFW, i drugiego z grupy pozostałych członków EFW – zgodnie z systemem rotacji opierającym się na porządku alfabetycznym, w języku angielskim, nazw członków EFW należących do każdej z grup, jak wskazano w tabeli I w niniejszym Statucie;

c) jeden członek wyznaczony przez Europejski Trybunał Obrachunkowy.

Aby kwalifikować się do powołania na członka Rady Audytorów, osoby mianowane muszą posiadać kompetencje w dziedzinie audytu i finansów, a także wiedzę i umiejętności zawodowe oraz doświadczenie audytorskie, które są niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań Rady.

Rada Audytorów wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, na jednoroczną odnawialną kadencję.

Rada Audytorów ustanawia regulamin swoich posiedzeń.

2. Członkowie Rady Audytorów są niezależni w wykonywaniu swych obowiązków. Nie zwracają się oni o instrukcje do organów decyzyjnych EFW, członków EFW ani jakichkolwiek innych podmiotów publicznych lub prywatnych, ani nie przyjmują od nich takich instrukcji.

W chwili ich mianowania oraz w trakcie kadencji i po jej zakończeniu członkowie Rady Audytorów dbają o to, by nie dopuścić do jakiegokolwiek konfliktu interesów i powstrzymują się od wszelkich działań niezgodnych z charakterem ich funkcji, zgodnie ze standardami międzynarodowymi.

² Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/449/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

3. Rada Audytorów przeprowadza niezależne audyty. Kontroluje ona sprawozdania finansowe EFW oraz sprawdza prawidłowość sprawozdań finansowych z działalności operacyjnej i bilansu. Komisja kontroluje prawidłowość, zgodność, wykonanie zadań i zarządzanie ryzykiem przez EFW zgodnie z międzynarodowymi standardami rewizji finansowej. Oprócz tego monitoruje ona procesy audytu wewnętrznego i zewnętrznego EFW i ich wyniki oraz dokonuje przeglądów tych procesów i wyników.

Rada Audytorów ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji EFW, w tym do danych dotyczących procesów audytu wewnętrznego i zewnętrznego, które są potrzebne do wykonywania jej zadań.

4. Rada Audytorów może informować Radę Dyrektorów o swoich ustaleniach w dowolnym czasie. Rada Audytorów sporządza co roku sprawozdanie dla Rady Gubernatorów zawierające wyniki jej audytów sprawozdań finansowych z działalności operacyjnej i bilansu oraz wnioski i zalecenia wynikające z tych audytów.

5. Nie później niż w terminie 30 dni po otrzymaniu od Rady Audytorów sprawozdania rocznego Rada Gubernatorów udostępnia je parlamentom narodowym i najwyższym organom kontroli członków EFW oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu. Rada Gubernatorów przesyła sprawozdanie równocześnie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

6. Rada Audytorów może zdecydować, że przygotowuje dodatkowe sprawozdania, na wniosek Rady Gubernatorów lub Dyrektora Zarządzającego.

7. Członkowie Rady Audytorów oraz wyznaczeni przez nią eksperci zachowują w ścisłej poufności wszystkie informacje niepubliczne uzyskane w czasie wypełniania ich obowiązków i nie ujawniają ich, w tym także po zakończeniu ich kadencji lub odwołaniu ze stanowiska.

CZĘŚĆ VIII

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 36

Siedziba

1. Miejscem siedziby prawnej i siedziby głównej EFW jest Luksemburg.

2. EFW może ustanowić biura łącznikowe na mocy decyzji Rady Dyrektorów podjętej na podstawie art. 6 ust. 5 niniejszego Statutu.

Artykuł 37

Umowa w sprawie siedziby prawnej

Ustalenia dotyczące lokali i infrastruktury, które mają zostać przekazane EFW przez Wielkie Księstwo Luksemburga, określa umowa w sprawie siedziby prawnej między EFW a Luksemburgiem. Do czasu wejścia w życie umowy w sprawie siedziby prawnej w stosunku do EFW stosuje się postanowienia umowy w sprawie siedziby zawartej w dniu 8 października 2012 r. między EMS a Wielkim Księstwem Luksemburga.

Artykuł 38

Przywileje i immunitety

1. Do EFW i jego pracowników stosuje się Protokół nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej dołączony do TUE i TFUE.
2. EFW jest zwolniony z wszelkich wymogów dotyczących uzyskania zezwolenia lub licencji na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa, podmiot świadczący usługi inwestycyjne, inny podmiot regulowany lub podmiot posiadający zezwolenie lub licencję na mocy prawa unijnego i prawodawstwa państw członkowskich.

Artykuł 39

Personel EFW

1. Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej oraz zasady stosowania przyjęte łącznie przez instytucje Unii Europejskiej w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników mają zastosowanie do personelu EFW na podstawie art. 1a ust. 2 regulaminu pracowniczego, z wyjątkiem personelu, który w dniu wejścia w życie rozporządzenia jest zatrudniony na podstawie umowy zawartej z EMS. Takie umowy, w tym z obywatelami państw trzecich, nadal są regulowane ustaleniami umownymi mającymi zastosowanie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z warunkami zatrudnienia innych pracowników organ uprawniony do zawierania umów, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, składa ofertę zatrudnienia w charakterze członka personelu tymczasowego lub kontraktowego na czas nieokreślony każdej osobie, która w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest zatrudniona na podstawie umowy na czas nieokreślony zawartej przez EMS. Oferta zatrudnienia obejmuje zakres obowiązków, które mają być wykonywane przez pracownika w charakterze członka personelu tymczasowego lub kontraktowego.

Umowy na czas określony zawarte przez EMS wygasają w określonym terminie i nie są przedłużane na podstawie ustaleń umownych mających zastosowanie w chwili wejścia w życie rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu Dyrektor Zarządzający jest traktowany na równi z Wiceprezesem Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do uposażenia i wieku emerytalnego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 300/2016³. Członkom zarządu przysługuje uposażenie równorzędne uposażeniu członka sądu wyspecjalizowanego, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 300/2016. W kwestiach nieuregulowanych rozporządzeniem (UE) nr 300/2016 stosuje się regulamin pracowniczy oraz warunki zatrudnienia.

3. W skład personelu EFW wchodzi urzędnicy, pracownicy tymczasowi i pracownicy kontraktowi. Zarząd jest co roku informowany o zawartych przez Dyrektora Zarządzającego umowach na czas nieokreślony.

³ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/300 z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie ustalenia uposażenia osób zajmujących wysokie stanowiska publiczne w UE (Dz.U. L 58 z 4.3.2016, s. 1).

4. Rada Dyrektorów przyjmuje niezbędne środki wykonawcze na podstawie ustaleń zawartych w art. 110 regulaminu pracowniczego.

5. W odniesieniu do personelu EFW Dyrektor Zarządzający korzysta z uprawnień przyznanych organowi powołującemu na mocy regulaminu pracowniczego oraz organowi uprawnionemu do zawierania umów na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 40

Tajemnica służbowa i wymiana informacji

1. Członkowie oraz byli członkowie Rady Gubernatorów lub Rady Dyrektorów lub inne osoby, które wykonują lub wykonywały pracę dla EFW lub związaną z EFW, nie mogą ujawniać informacji, które zostały objęte tajemnicą służbową na podstawie art. 339 TFUE i mających zastosowanie przepisów prawa unijnego, również po zaprzestaniu pełnienia swoich obowiązków. W szczególności są oni obowiązani do nieujawniania żadnej osobie ani organowi informacji objętych tajemnicą służbową, które uzyskali w trakcie wykonywania obowiązków służbowych, chyba że ujawnienie to następuje w ramach wykonywania przez nich funkcji określonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Rada Dyrektorów przyjmuje kodeks postępowania wiążący Dyrektora Zarządzającego i wszystkich dyrektorów, zastępców dyrektorów i członków personelu EFW oraz określa swoje obowiązki w obszarach takich jak zachowanie poufności, oświadczenia publiczne oraz kontakty z mediami, inwestycje osobiste oraz ujawnianie interesów finansowych i biznesowych.

3. Rada Dyrektorów przyjmuje niezbędne środki w zakresie bezpiecznego postępowania z informacjami poufnymi, ich przetwarzania, ujawniania i dzielenia się nimi.

4. Przed ujawnieniem jakichkolwiek informacji Dyrektor Zarządzający zapewnia, aby nie zawierały one treści poufnych, w szczególności poprzez ocenę skutków, jakie to ujawnienie mogłoby mieć dla interesu publicznego w odniesieniu do stabilności systemu finansowego strefy euro, członka EFW lub uczestniczącego państwa członkowskiego (w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013), polityk i stosunków międzynarodowych, finansowych, monetarnych lub gospodarczych, a także dla interesów handlowych osób fizycznych i prawnych, dla postępowań sądowych, jak również dla celów inspekcji, dochodzeń i kontroli. Procedura oceny skutków ujawnienia informacji obejmuje przeprowadzenie wszechstronnej oceny skutków ujawnienia treści i szczegółów dokumentów dotyczących udzielenia finansowej pomocy stabilizacyjnej, o której mowa w art. 16 niniejszego Statutu, lub udostępnienia linii kredytowych lub ustanowienia gwarancji na rzecz SRB, o których mowa w art. 22–24 niniejszego Statutu.

5. Z zastrzeżeniem odpowiednich zabezpieczeń na potrzeby zapewnienia poufności zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, Rada Dyrektorów nie uniemożliwia EFW, jego członkom, Radzie, Komisji, EBC, w tym ich pracownikom i ekspertom, dzielenia się informacjami, w tym informacjami poufnymi, między sobą oraz z bankami centralnymi, krajowymi właściwymi organami w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, systemami gwarancji depozytów, systemami rekompensat dla inwestorów, SRB, krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organami odpowiedzialnymi za zwykłe postępowanie upadłościowe oraz z uczestniczącymi państwami członkowskimi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, których walutą nie jest euro, lub ich właściwymi organami, które wykonują zadania równoważne w stosunku do tych wskazanych

w niniejszym ustępie, na potrzeby wykonywania obowiązków EFW. W przypadku dzielenia się informacjami Dyrektor Zarządzający stosuje konieczne środki określone w ust. 3 niniejszego artykułu.

8. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla wymogów dotyczących odpowiedzialności EFW wobec Parlamentu Europejskiego na podstawie art. 5 i wobec parlamentów narodowych członków EFW na podstawie art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

9. Wymogi dotyczące zachowania tajemnicy służbowej, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie również do obserwatorów na podstawie art. 5 ust. 3, 4 i 5 lub uczestników biorących udział w posiedzeniach Rady Gubernatorów na podstawie art. 22.

Artykuł 41

Współpraca

1. EFW może ustanawiać i utrzymywać stosunki współpracy z instytucjami, organami i agencjami Unii zgodnie z ich celami oraz z organami państw członkowskich, organami państw trzecich, które zapewniają wsparcie finansowe na rzecz członka EFW na zasadzie *ad hoc*, i organizacjami międzynarodowymi lub jednostkami mającymi szczególną odpowiedzialność w powiązanych dziedzinach.

2. Do celów określonych w ust. 1 EFW może dokonać uzgodnień roboczych, w szczególności z Komisją i Europejskim Bankiem Centralnym. Te uzgodnienia robocze mają charakter techniczny lub operacyjny i służą w szczególności ułatwianiu współpracy i wymiany informacji między ich stronami zgodnie z art. 40 ust. 5 niniejszego Statutu. Uzgodnienia robocze nie mają wiążących skutków prawnych.

CZEŚĆ IX

USTALENIA PRZEJŚCIOWE

Artykuł 42

Zarządzanie Europejskim Instrumentem Stabilności Finansowej

EFW może zarządzać EFSF na podstawie porozumienia dotyczącego zarządzania zawartego z EFSF, obejmującego postanowienia dotyczące wynagrodzenia. W przypadku zawarcia takiego samego porozumienia przez EMS, do porozumienia tego stosuje się art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 43

Wpłata początkowego kapitału przez nowych członków EFW

1. Nie naruszając przepisów art. 8 ust. 4 i ust. 3 niniejszego artykułu, warunkiem wykonywania praw nowych członków EFW przyznanych niniejszym rozporządzeniem, w tym praw głosu, jest wpłata przez nich początkowego wkładu do kapitału zakładowego.

2. Dokonując wpłaty swojego początkowego wkładu, nowy członek EFW opłaca udziały w pięciu równych rocznych ratach wynoszących 20 % łącznej kwoty. Pozostałe cztery raty są płatne, odpowiednio, w dniu pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej rocznicy płatności pierwszej raty.

3. Podczas tego pięcioletniego okresu wnoszenia rat na pokrycie kapitału nowi członkowie EFW mają obowiązek przyspieszyć wpłaty na opłacenie udziałów i dokonać ich z odpowiednim wyprzedzeniem przed terminem emisji, aby utrzymać co najmniej 15-procentowy stosunek pomiędzy kwotą wpłaconego kapitału a jeszcze nieopłaconą kwotą z tytułu emisji udziałów EFW i zapewnić EFW zdolność udzielania pożyczek wynoszącą 500 000 milionów EUR.

4. Nowy członek EFW może zdecydować o wcześniejszej wpłacie swojego udziału we wpłaconym kapitale.

Artykuł 44

Tymczasowa korekta klucza wkładów

1. Tymczasowa korekta zastosowana do klucza wkładów obowiązuje przez okres dwunastu lat od dnia przyjęcia euro przez danego członka EFW.

2. Jeżeli produkt krajowy brutto nowego członka EFW w przeliczeniu na mieszkańca w cenach rynkowych w euro w roku bezpośrednio poprzedzającym przystąpienie do EFW wynosi mniej niż 75 % unijnego średniego produktu krajowego brutto na mieszkańca w cenach rynkowych, jego klucz wkładów określający sposób subskrypcji kapitału zakładowego EFW, określony zgodnie z art. 8, podlega tymczasowej korekcie i jest równy sumie:

a) 25 % udziału procentowego w kapitale EBC, posiadanego przez krajowy bank centralny danego członka EFW, określonego na podstawie art. 29 Statutu ESBC; oraz

b) 75 % udziału procentowego tego członka EFW w dochodzie narodowym brutto strefy euro, wyrażonym w cenach rynkowych w euro, w roku bezpośrednio poprzedzającym jego przystąpienie do EFW.

Wartości procentowe, o których mowa w lit. a) i lit. b), zaokrągla się w górę lub w dół do najbliższej wielokrotności 0,0001 %. Jako dane statystyczne przyjmuje się dane publikowane przez Eurostat.

3. Tymczasowa korekta, o której mowa w ust. 2, obowiązuje przez okres dwunastu lat od dnia przyjęcia euro w danym państwie EFW.

4. W następstwie tymczasowej korekty klucza odpowiedni odsetek udziałów przydzielonych członkowi EFW na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu zostaje rozdzielony na członków EFW niekorzystających z tymczasowej korekty, w oparciu o ich udziały w EBC, określone na podstawie art. 29 Statutu ESBC, przysługujące im bezpośrednio przed emisją udziałów dla nowego członka EFW.

CZEŚĆ X

INNE PRZEPISY

Artykuł 45

Środki zwalczania nadużyć finansowych

1. W celu walki z nadużyciami finansowymi, korupcją i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁴, EFW przystąpi, w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i bezzwłocznie przyjmie odpowiednie przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników EFW, korzystając z wzoru przedstawionego w załączniku do tego porozumienia międzyinstytucjonalnego.
2. Trybunał Obrachunkowy ma uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali środki od EFW.
3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne działanie niezgodne z prawem, wpływające na interesy finansowe Unii w związku z zamówieniem finansowanym przez EFW, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁵ i rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

Artykuł 46

Dostęp do dokumentów

1. Do dokumentów posiadanych przez EFW stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶.
2. W terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia EFW przyjmuje środki wewnętrzne służące stosowaniu rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

3. Decyzje podjęte przez EFW na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą być przedmiotem skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub przedmiotem postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości na podstawie przesłanek określonych odpowiednio w art. 228 i art. 263 TFUE.

4. Osoby, wobec których EFW wydaje decyzje, mają prawo dostępu do dokumentacji EFW, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt nie dotyczy informacji poufnych lub wewnętrznych dokumentów roboczych EFW.

Artykuł 47

Wymogi językowe

1. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do EFW stosuje się rozporządzenie Rady 1/1958⁷.

2. Język roboczy lub języki robocze EFW, w tym na potrzeby prowadzenia posiedzeń Rady Gubernatorów, Rady Dyrektorów, Zarządu i Rady Audytorów, określa Rada Gubernatorów zgodnie z art. 5 ust. 8 niniejszego Statutu.

3. EFW może podjąć decyzję, których języków urzędowych należy używać w przypadku wysyłania dokumentów do instytucji lub organów Unii.

4. Autentyczną wersją wszystkich dokumentów EMS jest wersja w języku angielskim, chyba że:

a) Rada Dyrektorów podejmie odmienną decyzję w odniesieniu do konkretnej transakcji;

b) na wniosek i koszt członka EFW Dyrektor Zarządzający poświadcza urzędowo tłumaczenie danej decyzji Rady Gubernatorów lub Rady Dyrektorów na język urzędowy lub języki urzędowe zainteresowanego członka EFW, jeżeli jest to niezbędne w celu dopełnienia obowiązujących krajowych procedur.

TABELA I

Pierwotny klucz wkładów w EFW

<i>Członek EFW</i>	<i>Klucz EFW (%)</i>
<i>Królestwo Belgii</i>	<i>3,4534</i>
<i>Republika Federalna Niemiec</i>	<i>26,9616</i>

⁷ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385).

<i>Republika Estońska</i>	<i>0,1847</i>
<i>Irlandia</i>	<i>1,5814</i>
<i>Republika Grecka</i>	<i>2,7975</i>
<i>Królestwo Hiszpanii</i>	<i>11,8227</i>
<i>Republika Francuska</i>	<i>20,2471</i>
<i>Republika Włoska</i>	<i>17,7917</i>
<i>Republika Cypryjska</i>	<i>0,1949</i>
<i>Republika Łotewska</i>	<i>0,2746</i>
<i>Republika Litewska</i>	<i>0,4063</i>
<i>Wielkie Księstwo Luksemburga</i>	<i>0,2487</i>
<i>Malta</i>	<i>0,0726</i>
<i>Królestwo Niderlandów</i>	<i>5,6781</i>
<i>Republika Austrii</i>	<i>2,7644</i>
<i>Republika Portugalska</i>	<i>2,4921</i>
<i>Republika Słowenii</i>	<i>0,4247</i>
<i>Republika Słowacka</i>	<i>0,8184</i>
<i>Republika Finlandii</i>	<i>1,7852</i>
<i>Razem</i>	<i>100,0</i>

Powyższe dane liczbowe są zaokrąglone do czterech miejsc po przecinku.

TABELA II

Subskrypcja pierwotnego kapitału zakładowego

<i>Członek EFW</i>	<i>Liczba udziałów</i>	<i>Subskrypcja kapitału (EUR)</i>
--------------------	------------------------	---------------------------------------

<i>Królestwo Belgii</i>	243 397	24 339 700 000
<i>Republika Federalna Niemiec</i>	1 900 248	190 024 800 000
<i>Republika Estońska</i>	13 020	1 302 000 000
<i>Irlandia</i>	111 454	11 145 400 000
<i>Republika Grecka</i>	197 169	19 716 900 000
<i>Królestwo Hiszpanii</i>	833 259	83 325 900 000
<i>Republika Francuska</i>	1 427 013	142 701 300 000
<i>Republika Włoska</i>	1 253 959	125 395 900 000
<i>Republika Cypryjska</i>	13 734	1 373 400 000
<i>Republika Łotewska</i>	19 353	1 935 300 000
<i>Republika Litewska</i>	28 634	2 863 400 000
<i>Wielkie Księstwo</i>	17 528	1 752 800 000
<i>Luksemburga</i>		
<i>Malta</i>	5 117	511 700 000
<i>Królestwo Niderlandów</i>	400 190	40 019 000 000
<i>Republika Austrii</i>	194 838	19 483 800 000
<i>Republika Portugalska</i>	175 644	17 564 400 000
<i>Republika Słowenii</i>	29 932	2 993 200 000
<i>Republika Słowacka</i>	57 680	5 768 000 000
<i>Republika Finlandii</i>	125 818	12 581 800 000
<i>Razem</i>	7 047 987	704 798 700 000